

God's water droogt nooit op

De engel liet mij een rivier met het levenswater zien. Helder als kristal was het. Het kwam uit de troon van God en van het Lam en stroomde midden over de hoofdstraat van de stad. Aan weerskanten van de rivier stond een levensboom, die twaalf keer per jaar vruchten droeg, elke maand een keer. De bladeren van de boom zijn voor de genezing van de volken. (Openbaring 22:1)

De stromen van het levende water die van God naar ons toe stromen vloeien voortdurend. De grootste droogte en de meest verzengende hitte kan Gods stroom niet opdrogen.

Laat de temperaturen maar zakken tot ver beneden nul, want hoe hard de winter ook mag zijn, Gods stromen bevriezen nooit. Wie dan kan Gods trouw passend beschrijven?

Seizoenen veranderen, mensen komen en gaan, situaties worden gewijzigd, maar Gods water blijft altijd hetzelfde. Zijn beloften staan vast, Zijn trouw is standvastig en Zijn Woord blijft altijd betrouwbaar.

Gods water is diep genoeg om urenlang in te zwemmen, zuiver genoeg om onze dorst mee te lessen, verfrissend genoeg om ons nieuwe kracht te geven en is altijd en overal aanwezig.

“Als u dorst hebt, kom dan bij Mij om te drinken. Uit uw binnenste zullen stromen van levend water vloeien als u in Mij gelooft.” Gods water droogt nooit op en wordt telkens weer over de wereld uitgestort.

Maar met aardse bronnen is dat een heel ander verhaal. Die kunnen zwaar teleurstellen.

Het overkwam Elia toen hij zijn toevlucht had gezocht bij een beek en de Heer hem voedde door het brood dat de raven hem brachten. Maar de beek droogde op en Elia moest verkassen. Maar Gods water stroomde nog steeds. Job had er ook een probleem mee. Die zei: “Mijn broeders zijn net zo onbetrouwbaar als een beek die stijgt als er ijs en sneeuw liggen, maar die verdroogt wanneer het heet wordt.” Toen leerde Job dat mensen teleur kunnen stellen, maar dat God altijd betrouwbaar blijft.

De Nijl bracht zowel welvaart als vernietiging aan Egypte en koning Cyrus veranderde de loop van de rivier de Eufraat om zo Babylon in te nemen, maar wie kan de stromen van God indammen? Er bestaat geen kracht boven, onder of op de aarde die Gods genade kan bevelen. Gods stromen zijn altijd rijk en overvloedig. Het zijn de wateren waarlangs God Zijn kinderen wil planten als sterke bomen. Het zijn dezelfde wateren waar David over sprak toen hij schreef dat God ons naar de stille wateren leidt langs groene, grazige weiden en het is het water dat zijn oorsprong heeft in de troon van God. Wat een wonder dat wij van dat levende water mogen drinken. Waarom zouden wij onze dorst proberen te lessen met het vervuilde en verziekte water van deze wereld als de kristalheldere rivier van God langs ons hart loopt?